

[Justitsministeren.]

lem Hr. Pürschel, at saa længe jeg ikke sidder inde med Oplysninger, som giver en vis Garanti for, at Anklagemyndigheden vil faa Medhold ved Domstolene, fordi det er utvivlsomt, at der foreligger Hvervning i Straffelovens Forstand, vil jeg ikke gribe ind, hvor mange man end vil træffe med „Politiker“ i den venstre Haand paa Banestationer her i Landet.

Den sidste Del af det ærede Medlems Udtalelser, eller rettere hans Sluthenvendelse til Regeringen, var jo nærmest og særlig rettet til Udenrigsministeren, og jeg skal da overlade til denne ærede Kollega eventuelt at knytte nogle Bemærkninger til Indlægget, hvis han skønner dette rimeligt.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, beskæftigede sig ikke ret meget med de Oplysninger, jeg har fremsat. Han udtalte egentlig kun om de Oplysninger, at han saa ikke, at de af mig opgivne Tal, deres Rigtighed forudsat, retfærdiggjorde nogen Indskriden fra Regeringen. Det afgørende for en saadan Indskriden er naturligvis ikke Tallene; det er Karakteren af den Optraeden, der er vist. Om Hvervning er foregaaet i større eller mindre Udstrækning, er ikke afgørende for Justitsministeren, men derimod, om der foreligger egentlig Hvervning, og det har jeg altsaa ikke noget Bevis for i Øjeblikket.

Endvidere synes den ærede Ordfører for Kommunerne virkelig at ville have mig til at love at foretage Undersøgelse i Anledning af Meddelelser i „Berlingske Tidende“ og „B. T.“ og spurgte i alt Fald, hvilke Undersøgelser Politiet havde anstillet. Jeg maa dertil i al Almindelighed sige, at Bladmeddelelser ikke er af den Karakter, navnlig ikke, hvis man ogsaa medtager „Arbejderbladet“, at de kan foranledige Politiet til at stole paa dem i en strafferetlig Undersøgelse, hvilket ikke forhindrer, at man af og til kan træffe Oplysninger, som kan give Politiet en vis Baggrund for at gaa videre. Men jeg tror, at vi faar det alt for besværligt, hvis vi skal tage Pressen som Grundlag for strafferetlige Undersøgelser, ikke mindst, hvor det drejer sig om Spørgsmaal, der som dette sætter Lidenskaberne i Bevægelse fra de forskellige Sider.

Endelig skal jeg anholde en Fortalelse

af det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen. Han kom til at bruge de tre Ord „Tillid til Justitsministeren“.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har spurgt mig om min Mening om en formentlig dansk Afdeling, der deltager i Kampene i Spanien, og hvorom han havde truffet Oplysninger i et fremmed Tidsskrift. Jeg kan derom kortelig sige, at det er kendt for al Verden, at der foregaar Deltagelse af fremmede af meget forskellige Nationaliteter baade paa den spanske Regerings Side og paa General Francos Side under de Kampe, som for Tiden finder Sted i Spanien. Jeg tror imidlertid, at de Oplysninger, der paa mangeartet Maade og med de forskelligste Kilder fremkommer om saadan Deltagelse, er af en saa usikker Beskaffenhed, at det vil være umuligt at tage dem som Udgangspunkt for nogen Vurdering af, hvad der i saa Henseende sker, og nogen Art af paalidelig Oplysning derom foreligger ikke for mig vedrørende nogen Dansks Deltagelse dernede.

Det næste Spørgsmaal, det ærede Medlem rettede til mig, var, om Regeringen paa-tænkte Lovgivning, som kunde vendes mod danske frivilliges Deltagelse i Spanien. Dertil kan jeg svare følgende: Der findes samlet i London en Ikke-Interventionskomité, som er skabt med den Opgave at forhindre, at Begivenhederne i Spanien udvikler sig til at faa Følger for Staternes indbyrdes Forhold, af en for Verdensfreden truende, ja, maaske ødelæggende Karakter. I den Komité er repræsenteret Stater, hvis Regeringer har de mest forskelligartede Anskuelser. Jeg tror, at man kan sige, at det er vanskeligt at finde nogen Anskuelse saa særegen, at den ikke i Øjeblikket har Repræsentanter inden for denne Komité. Ogsaa Danmark ligesom andre Stater af tilsvarende Karakter er repræsenteret i Komiteen. Fra denne Komité har vi den 10. Januar modtaget en Opfordring til i givet Tilfælde at være Deltager i Foranstaltninger, der kunde forhindre fremmede frivilliges Deltagelse i Begivenhederne i Spanien. Vi har for vort Vedkommende svaret, at saafremt Forslag inden for Komiteen derom maatte finde almindelig Tilslutning, var vi ogsaa fra vor Side villige til at deltage deri.

Der er paa dette Omraade i øvrigt sket